

σκληρὸν, ἐὰν μὴ ἐξίη νενοσηκός. Ἐφάνη δ' ἤδη, οἷον ἐν τινι
 καιρῷ γίνεται τὸ φὼν (ἅπαν γὰρ ὠχρὸν ὁμοίως ἐστίν, ὥσπερ
 ὕστερον ὁ νεοττός), τοιαῦτα καὶ ἐν ἀλεκτρυόνι διαιρουμένῳ
 ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα, οὔπερ αἱ θήλειαι ἔχουσι τὰ φά, τὸ μὲν
 5 εἶδος ὠχρὰ ὅλα, τὸ δὲ μέγεθος ἡλίκα φά· ἃ ἐν τέρατος
 λόγῳ τιθέασιν. (5) Οἱ δὲ λέγοντες ὅτι ὑπολείμματα ἐστί τὰ
 ὑπηνέμια τῶν ἔμπροσθεν ἐξ ὀχείας γινομένων, οὐκ ἀληθῆ λέ-
 γουσιν· ὥπται γὰρ ἰκανῶς ἤδη [καὶ τόδε]· ἀνόχευτοι νεοττίδες
 ἀλεκτορίδων καὶ χηνῶν τίκτουςαι ὑπηνέμια. Τὰ δ' φά τὰ
 10 ὑπηνέμια ἐλάττω μὲν τῷ μεγέθει γίνεται καὶ ἥττον ἡδέα καὶ
 ὑγρότερα τῶν γονίμων, πλήθει δὲ πλείω· ὑποτιθεμένων δὲ τῇ
 ὀρνίθι, οὐθὲν παχύνεται τὸ ὑγρὸν, ἀλλὰ τό τ' ὠχρὸν διαμένει
 καὶ τὸ λευκὸν ὅμοια ὄντα. Γίνεται δ' ὑπηνέμια πολλῶν, οἷον
 ἀλεκτορίδος, πέρδικος, περιστερᾶς, ταῶνος, χηνός, χηνα-
 15 λώπεκος. (6) Ἐκλέπεται δ' ἐπ' ὠφθαλμοῦ ἐν τῷ θέρει θάττον
 ἢ ἐν τῷ χειμῶνι· ἐν ὀκτωκαίδεκα γὰρ ἡμέραις αἱ ἀλεκτορίδες
 ἐν τῷ θέρει ἐκλέπουσιν, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι ἐνίот' ἐν πέντε καὶ
 εἴκοσι. Διαφέρουσι μέντοι καὶ ὀρνίθες ὀρνίθων τῷ ἐπ' ὠφθαλμοῦ
 κώτεραι εἶναι ἔτεροι ἐτέρων. Ἐὰν δὲ βροντήσῃ ἐπ' ὠφθαλμοῦ,
 20 διαφθείρεται τὰ φά. Τὰ δὲ καλούμενα ὑπὸ τινων κυνόσουρα
 καὶ οὔρια γίνεται τοῦ θέρους μᾶλλον. Ζεφύρια δὲ καλεῖται
 τὰ ὑπηνέμια ὑπὸ τινων, ὅτι ὑπὸ τὴν ἑαρινὴν ὥραν φαίνονται
 δεχόμεναι τὰ πνεύματα αἱ ὀρνίθες· τοιοῦτον δὲ ποιοῦσι καὶ
 τῇ χειρὶ πως ψηλαφώμεναι. Γίνεται δὲ τὰ ὑπηνέμια γόνιμα
 25 καὶ τὰ ἐξ ὀχείας ἐνυπάρχοντα ἤδη μεταβάλλει τὸ γένος εἰς
 ἄλλο γένος, ἐὰν πρὶν μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ ὠχροῦ εἰς τὸ λευκὸν
 ὀχεύηται ἢ τὰ ὑπηνέμια ἔχουσα ἢ τὰ γόνυ εἰλημμένα ἐξ